

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113225576
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1113225576.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti T.: J., L.. XX.XX.XXXX S. D., L.. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, deti rodičov: matky - C.. C. J., L.. XX.XX.XXXX, J. T. XX, J., a otca - K. T., L.. XX.XX.XXXX, J. T. XX, J., o zúženie styku otca s maloletými deťmi a zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 21.11.2013, č.k. 3P 38/2013-93, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 21.11.2013, č.k. 3P 38/2013-93 určil, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia. Upravil styk otca s maloletými deťmi na každý víkend v párnom týždni kalendárneho roka od soboty od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod. s tým, že otec si prevezme a odovzdá deti v mieste bydliska matky. Súčasne zvýšil vyživovaciu

povinnosť otca na maloletého J. zo sumy XXX € na sumu XXX € mesačne a na maloletú D. zo sumy XXX € na sumu XXX € mesačne od 01.08.2013. Zročné výživné od augusta 2013 do októbra 2013 na maloletého J. vo výške XX € povolil otcovi splácať v XX € mesačných splátkach spolu s bežným výživným, počnúc novembrom 2013. Zročné výživné za obdobie od augusta 2013 do októbra 2013 na maloletú D. vo výške XX € povolil otcovi splácať v XX € mesačných splátkach spolu s bežným výživným, počnúc novembrom 2013. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.12.2012, č.k. 1P 266/2012-94 v časti schválenej rodičovskej dohody o úprave styku otca s maloletými deťmi a v časti o bežnom výživnom na maloleté deti. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Ohľadne zastupovania maloletých detí a správy ich majetku rozhodol v zmysle dohody rodičov tak, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia. Styk otca s maloletými deťmi zúžil len na čas víkendov, keď doposiaľ styk určený v priebehu týždňa nevyhovoval ako pracovným povinnostiam otca, tak aj maloletým deťom. O zmene výšky výživného na maloleté deti rozhodol po zistení, že od posledného rozhodnutia o výživnom na maloleté deti došlo k nárastu potrieb detí, u J. v súvislosti s nástupom do 1. triedy základnej školy, u maloletej D. v súvislosti s jej zdravotným stavom a záujmovými aktivitami. Zvýšené výživné na maloleté deti považoval za zodpovedajúce aj reálnym zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca. Pri rozhodovaní o výživnom prihliadol aj na skutočnosť,

že matka sa o deti osobne stará, otec sa síce s deťmi pravidelne stretáva, avšak nad rámec výživného žiadnym spôsobom na maloleté deti neprispieva, rovnako neprispieva ani na jednorazové nevyhnutné a neočakávané výdavky. Zmenu pomerov ustálil od 01.08.2013. Zročné výživné od 01.08.2013 do svojho rozhodnutia vyčíslil, vyčíslené zročné výživné povolil otcovi splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným. Vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 až 3 Zák. o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti rozsudku vo výroku o zvýšení výživného podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí, ktorý v napadnutej časti navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, návrh matky na zvýšenie výživného zamietnuť. V prvom rade poukázal na skutočnosť, že súd o výživnom rozhodoval ani nie pred rokom, pričom u detí nenastala taká podstatná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane rodičov, uviedol, že jeho príjem je rovnaký ako bol pred rokom, u matky však nastala zmena pomerov v tom, že žije v spoločnej domácnosti s iným mužom. Pokiaľ ide o možnosť zvyšovania jeho príjmu uviedol, že príjem si nemá možnosť zvyšovať ďalším zamestnaním, nakoľko trpí úzkostnou depresívnou poruchou, z práce chodí vyčerpaný, potrebuje si oddýchnuť. Čo sa týka príspevkov na deti nad rámec výživného uviedol, že každý druhý víkend má deti u seba s čím sú spojené náklady, takisto deťom kupuje darčeky pri príležitosti ich sviatkov a Vianoc. Konanie považoval za neobjektívne, nakoľko súd zohľadňoval iba požiadavky matky a nie jeho.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletých detí, ktorá navrhla rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o výživnom potvrdiť, súčasne navrhla zmeniť výrok rozsudku o styku otca s deťmi tak, že otec bude mať právo stretávať sa s deťmi každý víkend v párnom týždni kalendárneho roka od soboty od 9.00 hod. do 19.00 hod.. Pokiaľ ide o výživné uviedla, že nie je pravdou tvrdenie otca, že od schválenia rodičovskej dohody dňa 14.12.2012 nedošlo na strane detí k podstatným zmenám. Uviedla, že maloletý J. začal od septembra 2013 navštevovať ZŠ T., vznikli tým zvýšené výdavky na pobyt v školskom klube, na stravu, na zakúpenie pomôcok do školy, rovnako aj na finančné príspevky na rôzne školské akcie. D. začala v máji 2013 navštevovať imunologickú ambulanciu, kde vznikli zvýšené výdavky na lekára a lieky, od septembra 2013 navštevuje v rámci materskej školy záujmové krúžky, ktoré v predchádzajúci školský rok nenavštevovala. Na uvedených výdavkoch sa otec nikdy nepodieľal, nezaujímal sa o deti ani o syna, keď nastúpil do školy, nemá reálnu predstavu o výdavkoch na deti. Na jej strane od schválenia rodičovskej dohody dňa 14.12.2012 nenastala zmena, nakoľko už v tom čase žila v spoločnej domácnosti s jej partnerom. Zmena pomerov, však na jej strane nastane dňom 26.01.2014, kedy sa zmenia jej zárobkové pomery z dôvodu, že nastupuje na materskú dovolenku. Pokiaľ ide o styk otca s deťmi, tento navrhla zúžiť len na každú páru sobotu v mesiaci z dôvodu, že deti chodia od otca rozrušené, otec ju a jej partnera pred deťmi ohovára, čo na deti zle psychicky vplýva. Uvedené správanie otca podľa jej názoru jasne ukazuje na to, že otec svoje psychické úzkosti a fobie prenáša na deti a nemá o ne skutočný záujem, v opačnom prípade by deťom nespôsobil psychické traumy.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o výživnom), podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Podľa § 78 ods. 1 Zák. o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za zmenu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletých detí alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zák. o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov..

V prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletých detí, ako aj z hľadiska schopností a možností jeho rodičov, na výživu

ktorých sú deti plne odkázané a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zák. o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase poslednej úpravy výživného na maloleté deti, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava I, ktorý rozsudkom zo dňa 14.12.2012, č.k. 1P 266/2012-94 schválil dohodu rodičov podľa ktorej sa maloleté deti zverili do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal platiť výživné na maloletého J. vo výške XXX € mesačne a na maloletú D. vo výške XXX € mesačne a upravil styk otca s deťmi na základe dohody rodičov. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním je aj odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa toho názoru, že napriek krátkemu časovému obdobiu, ktoré uplynulo od posledného rozhodovania o výživnom došlo na strane maloletých detí k zmene pomerov v rozsahu, ktorý je potrebné premietnuť do výšky výživného. Zmena pomerov na strane maloletých detí nesporne nastala nástupom maloletého J. do 1. triedy základnej školy, s ktorým nástupom je spojený nárast potrieb maloletého, tak ako to správne konštatoval v odôvodnení svojho rozhodnutia aj súd prvého stupňa, pričom treba zdôrazniť, že matka v konaní predloženými dokladmi nárast potrieb ako maloletého J., tak aj maloletej D. preukázala. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s námietkou otca uvedenou v odvolaní, že od posledného rozhodnutia o výživnom nenastala taká podstatná zmena, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Pri rozhodovaní o výške výživného súd prvého stupňa správne prihliadal aj na tú skutočnosť, že otec na potreby detí okrem výživného neprispieva, nepodieľa sa ani na mimoriadnych nákladoch detí, ktoré im vznikajú. Určené - zvýšené výživné podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá aj zisteným zárobokovým a majetkovým pomerom rodičov, u ktorých od posledného rozhodnutia o výživnom nenastala žiadna podstatná zmena. Zmena pomerov však podľa obsahu vyjadrenia matky k odvolaniu otca nastane dňom 26.01.2014, a to jej nástupom na materskú dovolenku, v súvislosti s čím dôjde k zníženiu jej príjmu. Pokiaľ ide o príjem partnera matky namietaný otcom v odvolaní, tento je založený v spise a bol zohľadnený v rámci rozhodovania súdu prvého stupňa. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením otca, že konanie na súde prvého stupňa bolo neobjektívne a že súd prvého stupňa zohľadnil len požiadavky matky a nie jeho. V tejto súvislosti odvolací súd dáva otcovi do pozornosti, že úlohou súdu v konaní starostlivosti o maloleté deti je prihliadať predovšetkým na záujem maloletých detí, chrániť oprávnené záujmy maloletých detí, ktoré v danej konkrétnej veci predstavuje zabezpečenie ich výživy, ako aj ďalších potrieb prospešných pre zdravý osobnostný vývoj detí, na ktorom by sa mali podieľať obaja rodičia.

S poukazom na uvedené rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o výživnom je vecne správny, z ktorého dôvodu ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

Pokiaľ ide o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi uplatnenou matkou vo vyjadrení k odvolaniu otca, touto sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko matka proti výroku o úprave styku otca s deťmi odvolanie nepodala.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.